

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223477
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112223477.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. L., nar. X. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny N., S. X.. Č.. X/A, N., dieťa rodičov: matka - L.. O. L., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Z. XXXX, G. - C., Č. F., prechodne bytom Ž.L. X.. Č.. X, N., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Viera Malinowska, s.r.o., IČO: 36 863 971, so sídlom Lamačská cesta č. 3, Bratislava, otec - P. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom S. Č.. XXX, o udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny a zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27. septembra 2013, č. k. 3P/57/2012 - 1224, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil matke maloletého povinnosť dočasne strpieť, že maloletý N. L., nar. X. XX. XXXX bude navštevovať Základnú školu s materskou školou O..F.. Š., B. XX, N.. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 102 ods. 1 veta prvá, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. b) a f) O. s. p. a vecne nesplnením zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že maloletý N. má 6 rokov, pričom manželstvo jeho rodičov bolo rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15. októbra 2009, č. k. 10C/16/2009 - 29 rozvedené právoplatne dňa 3. 11. 2009, maloletý bol na čas po rozvode manželstva na základe súdom schválenej rodičovskej dohody zverený do osobnej starostlivosti matke a bol upravený styk otca s maloletým. Poukázal na skutočnosť, že maloletý vyrastá u matky, s otcom sa stretáva v rámci určeného styku a právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Brne, č. k. 20Co/651/2011-121, bol nariadený návrat maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu do N., kde sa zdržiaval spolu s matkou v byte na Ž. X., pričom Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P/57/2012 - 719 vyhovel návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia a dočasne jej udelil dňom 7. 5. 2013 súhlas vycestovať a zdržiavať sa s maloletým v cudzine - v Č. F. v čase osobnej starostlivosti matky, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a zároveň dočasne upravil styk otca s maloletým v bežnom roku s tým, že uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 20CoP/43/2013-854, dňa 7. 5. 2013. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na to, že nariadenie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, ktorého sa má predbežné opatrenie týkať, ako aj naliehavá potreba takejto dočasnej úpravy a už z pojmu predbežné opatrenie vyplýva, že sa ním predbežne a dočasne upravujú pomery účastníkov, t.j. zabezpečujú sa ich nároky, ktoré im zatiaľ neboli priznané, pričom predbežná úprava priamo neupravuje právny vzťah, o ktorom má byť rozhodnuté vo veci samej, preto predbežné opatrenie nie je prejudiciálne pre konečné rozhodnutie, a to ani vtedy, ak upravuje ten istý vzťah. Súd prvého stupňa po zvážení všetkých skutočností uvádzaných v návrhu otca, ako aj všetkých okolností prejednávanej veci vyplývajúcich z obsahu spisu, dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky vyžadované platnou právnou úpravou na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko otec maloletého

nepreukázal naliehavú potrebu dočasnej úpravy, odôvodňujúcu zmenu právneho stavu založeného právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Pezinku zo dňa 15. októbra 2009, sp. zn. 10C/16/2009, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a zároveň bol upravený výkon ich rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému N., ako ani dôvodnosť zmeny dočasnej úpravy pomerov maloletého, upravených predbežným opatrením prvostupňového súdu zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P 57/2012 - 719, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 20CoP/43/2013-854 nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 5. 2013. Poukázal na skutočnosť, že otec svojim návrhom neosvedčil vznik takej skutočnosti, ktorá svojou závažnosťou vyžaduje novú provizórnu úpravu pomerov na čas do rozhodnutia vo veci samej, ktorej sa otec maloletého domáha návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko mal preukázané, že rozhodnutím G. Ú. O. G., P. Š., O. V. Š. S. P. zo dňa 19.9.2013, bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo R. Š. O., G. - C. uložené, aby maloletému N. poskytovala základné vzdelávanie a umožnila mu tým plniť povinnú školskú dochádzku, po dobu jeho pobytu na území Č. F. a zároveň právoplatným uznesením zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P 57/2012 - 719, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie a matke maloletého udelený súhlas, zdržiavať sa s matkou v Č. F. do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, čím sú dočasne dostatočne zabezpečené stabilné pomery maloletého aj s ohľadom na potrebu zabezpečenia povinnej školskej dochádzky maloletého. Na základe uvedených skutočností dospel prvostupňový súd k záveru, že v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebola preukázaná naliehavosť potreby ďalšej dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa a preto nebolo možné prihliadnuť na argument otca, že maloletému hrozí, že bude vystavený stresu, nakoľko nebude vedieť, na ktorú školu nastúpi školskú dochádzku s poukazom na prebiehajúce konanie vo veci samej, v ktorom súd prvého stupňa naďalej koná a pokračuje v dokazovaní v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal otec maloletého v zákonnej lehote odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a) až f) O. s. p. a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť. Namietol, že dostatočne preukázal bezprostredne hroziacu ujmu maloletému na základe dôvodnej obavy, že matka bude nútiť maloletého, aby nastúpil na povinnú školskú dochádzku do R. Š. S. G. a ak by maloletý začal navštevovať prvý ročník základnej školy v Č. F. a súčasne bude mať nastúpiť do Základnej školy s materskou školou O. Š., B. XX S. N., ktorá mu bola pridelená rozhodnutím P. Ú. S. N. - P. Š., vznikol by spor, ktorý by znemožnil maloletému plnenie školských povinností a samotný nástup do 1. ročníka základnej školy. Poukázal na to, že všetky tvrdenia a obavy prezentované v jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia boli zjavne opodstatnené, čo dokazuje konanie matky v septembri 2013, kedy maloletému sama určila základnú školu R. O. S. G. a to napriek tomu, že s touto školou výslovne nesúhlasil. Otec maloletého vo svojom odvolaní uviedol, že matka od začiatku konania zavádza všetky konajúce inštitúcie, vrátane súdov Slovenskej republiky a neumožňuje im konať a rozhodovať tak, aby bol náležite zistený skutkový stav zodpovedajúci realite. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je podľa názoru otca arbitrárne, je povrchné zdôvodnené a nereflektuje na ním predkladané dôkazy a skutočnosti, pričom týmto postupom súdu dochádza k porušeniu jeho práv, ako i práv maloletého. Uviedol, že nariadenie predbežného opatrenia má jednoznačne vyriešiť otázku základnej školy dieťaťa a predísť tým prípadnému psychickému tlaku na maloletého, ktorý potrebuje istotu a podporu pri nástupe do prvého ročníka základnej školy s tým, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podal z dôvodu, že matka bez jeho vedomia prihlásila maloletého na R. O. S. G. a jeho cieľom je dosiahnuť, aby matka konala v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Brne, č. k. 20Co 651/2011-121 a navrátila maloletého do miesta jeho obvyklého pobytu v N. s poukazom na skutočnosť, že aj samotná matka maloletého deklaruje svoj pobyt v N. na tej istej ulici, na ktorej sa nachádza Základná škola (B.Z. X.). Otec maloletého uviedol, že je viac ako logické, že maloletý má ideálne podmienky pre ničím nerušenú povinnú školskú dochádzku práve tam a nie v Č. F., kam ho matka proti jeho vôli, ako aj v rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Brne prihlásila. Poukázal na to, že dňa 2. 9. 2013 nastúpil maloletý do Základnej školy s materskou školou O. F. Š., B. XX S. N., pričom dňa 3. 9. 2013 sa mal maloletý zúčastniť druhého školského dňa na tejto základnej škole, kde deň pred tým zahájil povinnú školskú dochádzku, avšak matka, maloletého do N. nepriviezla, keďže sa v ten istý deň pokúsila maloletého umiestniť na R. O., pričom s jej konaním vyjadril nesúhlas aj riaditeľ tejto základnej školy, nakoľko absentoval jeho súhlas ako otca s nástupom dieťaťa do tejto školy s tým, že na základe uvedeného protiprávneho konania matky bola maloletému dňa 4. 9. 2013 zaevidovaná neospravedlnená absencia v Základnej škole s materskou školou O. F. Š., B. XX S. N.. Poukázal na skutočnosť, že matka sa svoje konanie pokúsila zlegalizovať a preto ešte dňa 3. 9. 2013 podala na Okresnom súde v Karvinej návrh na nariadenie predbežného opatrenia, obsahom ktorého bola žiadosť matky o udelenie súhlasu maloletému s nástupom do 1. triedy Základnej školy

O., G. - C., S. Č. F., o ktorom Okresný súd v Karvinej rozhodol uznesením zo dňa 6. 9. 2013, č. k. 41 Nc/121/2013 - 92 tak, že návrh matky zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že maloletému bolo umožnené dočasne vycestovať a zdržiavať sa s matkou v Českej republike na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P 57/2012 - 719 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2013, sp. zn. 20CoP 43/2013, ktoré je účinné do právoplatného skončenia konania vo veci samej s tým, že miestom obvyklého pobytu maloletého a miestom výkonu jurisdikcie dieťaťa je Slovenská republika a preto je v záujme dieťaťa, aby bola vec naďalej prejednávaná súdom Slovenskej republiky s tým, že matka nepreukázala naliehavý právny záujem na udelenie súhlasu maloletému s nástupom do 1. triedy Základnej školy O., S. G. - C., S. Č. F. a jej návrh bol predčasný, nakoľko vo veci má rozhodnúť súd Slovenskej republiky. Otec vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že konanie matky ignoroval aj riaditeľ ZŠ O., ktorý účelovo a alibisticky súhlasil s jej protiprávnym konaním a dovolil, aby maloletý v rozpore s vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Brne a uznesením Okresného súdu v Karvinej, č. k. 41 Nc/121/2013 - 92 naďalej navštevoval základnú školu v Č. F.. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa otca maloletého nereflektuje žiadnym spôsobom na všetky zmienené skutočnosti, konajúci súd mal rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov, ktoré jednoznačne nasvedčujú obchádzaniu zákona a protiprávnosti konania matky, ktorej bolo prostredníctvom napadnutého uznesenia prejudikované rozhodnutie vo veci samej a zjavne účelovo napomohlo a napomáha jej protiprávnemu konaniu. Ďalej otec maloletého poukázal na to, že proti rozhodnutiu Krajského úradu Moravskoslezského kraja, Odboru školstva, mládeže a športu ŠMS/30375/2013/Nyk zo dňa 19. 09. 2013, ktorým bola Základnej škole O. S. G. - C. uložená povinnosť poskytovať základné vzdelávanie maloletému a umožniť mu tým plniť školskú dochádzku po dobu jeho pobytu na území Č. F., podal dňa 3. 10. 2013 odvolanie s tým, že podľa jeho názoru dané rozhodnutie nie je relevantné, nakoľko bolo vydané nezohľadňujúc uznesenie Okresného súdu v Karvinej zo dňa 6. 9. 2013, č. k. 41 Nc/121/2013 - 92 a preto nemôže súd prvého stupňa považovať za relevantné vydanie predbežného opatrenia zo strany Krajského úradu a nemôže ho považovať za ťažiskové v spojitosti s nepreukázaním naliehavosti dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa uvádzaných v jeho návrhu. Otec maloletého zároveň uviedol, že dôvod vydania predbežného opatrenia, ktorým bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P 57/2012-719 matke udelený súhlas s vycestovaním a zdržovaním sa v Českej republike, bol z jej strany vykonštruovaný, nakoľko matke nehrozila strata zamestnania, keďže jej zamestnávateľom bol jej vlastný otec. Matka maloletého a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 písm. a) O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné osvedčiť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa

podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v danom právnom vzťahu. Predbežné opatrenie teda nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov, čo však neznamená, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

V konaní vo veciach starostlivosti o maloletých je účelom predbežného opatrenia v prvom rade ochrana maloletých. Nariadenie predbežného opatrenia je potom na mieste zásadne len vtedy, ak situácia na strane maloletého, ktorého sa konanie týka, je natoľko vážna, že vyžaduje okamžitý zásah práve nariadením predbežného opatrenia, nakoľko v prípade nenariadenia predbežného opatrenia, hrozí maloletému vznik vážnej ujmy.

V prejednávanej veci sa otec svojim návrhom domáhal, aby súd predbežným opatrením uložil matke maloletého povinnosť dočasne strpieť, že maloletý N. L., nar. X. XX. XXXX bude navštevovať R. Š. Z. O. Š. O..F. Š., B. XX S. N..

Odvolačný súd sa stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že v posudzovanej veci zákonné podmienky na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia splnené neboli, nakoľko o uložení takejto povinnosti predbežným opatrením je možné uvažovať iba vo výnimočných prípadoch, kedy je maloleté dieťa vážne a bezprostredne ohrozené na živote, zdraví, či v inej jeho oblasti, v tomto prípade v oblasti plnenia povinnej školskej dochádzky. Pokiaľ má byť cieľom predbežného opatrenia zabezpečenie plnenia povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom, je nariadenie predbežného opatrenia na mieste vtedy, ak reálne a bezprostredne hrozí, že bez nariadenia predbežného opatrenia by táto povinnosť dieťaťa riadne nebola plnená.

V posudzovanej veci však z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako i z obsahu spisu vyplýva, že maloletý navštevuje základnú školu v G. S. Č. F., čo nespochybnil ani otec maloletého, z dôvodu ktorého neexistuje žiadny zákonný dôvod na dočasnú úpravu pomerov, ktorej sa otec maloletého svojim návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal. Je pravdou, že maloletý bol pôvodne prihlásený na plnenie povinnej školskej dochádzky aj na Základnú školu s materskou školou O..F. Š., B. XX, S. N., avšak matka maloletého vycestovala do Č. F. v súlade s právoplatným uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P/57/2012-719, ktorým jej bol udelený súhlas s vycestovaním s maloletým a zdržiavaním sa v Českej republike.

Bolo potrebné sa preto stotožniť so záverom súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, že pomery maloletého sú do právoplatného skončenia konania vo veci samej dostatočne a dočasne upravené právoplatným rozsudkom o rozvedení manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvedení manželstva k maloletému N. (rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15. októbra 2009, č. k. 10C/16/2009 - 29, právoplatný dňa 3. 11. 2009), ako i uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P/57/2012 - 719 (ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 20CoP/43/2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 5. 2013), ako i s poukazom na rozhodnutie Krajského úradu Moravskoslezského kraja, Odboru školstva, mládeže a športu ŠMS/30375/2013/Nyk zo dňa 19. 9. 2013, ktorým bola Základnej škole O. S. G. - C., uložená povinnosť poskytovať základné vzdelávanie maloletému a umožniť mu tým plniť školskú dochádzku, po dobu jeho pobytu na území Českej republiky.

Súd prvého stupňa preto dospel k správne právnemu záveru, že uvedenými rozhodnutiami sú dostatočne zabezpečené stabilné pomery maloletého, ako i potreba zabezpečenia povinnej školskej dochádzky maloletého a to napriek tomu, že otec maloletého podal proti rozhodnutiu Krajského úradu Moravskoslezského kraja zo dňa 19. 9. 2013 odvolanie, keďže toto rozhodnutie doposiaľ zrušené nebolo a navyše, z obsahu spisu a tvrdení oboch rodičov je zrejmé, že maloletý si aj naďalej fakticky plní školské povinnosti na základnej škole v G., S. Č.I. F..

K námietkam otca maloletého, tvrdiaceho, že matka nerešpektuje rozsudok Krajského súdu v Brne, č. k. 20Co/651/2011-121 a uznesenie Okresného súdu v Karvinej, č. k. 41 Nc 121/2013 - 92 tým, že maloletého umiestnila na základnú školu v G., odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Brne rozhodol rozsudkom sp. zn. 20Co/651/2011 pred rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I uznesením zo dňa 15. februára 2013, č. k. 3P/57/2012-719, ktorým bol matke udelený súhlas s vycestovaním maloletého do Českej republiky a zdržiavaním sa v Českej republike, čím došlo k zmene dočasnej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému N. oproti stavu, ktorý tu bol v čase, kedy o navrátení maloletého na Slovensko, rozhodol Krajský súd v Brne.

Z obsahu spisu vyplýva, že síce uznesením Okresného súdu v Karvinej, č. k. 41 Nc/121/2013 - 92 bol návrh matky na udelenie súhlasu maloletému s nástupom do 1. triedy Základnej školy

O., S. G. - C., S. Č. F. zamietnutý, avšak z odôvodnenia tohto uznesenia je zrejmé, že návrh matky nebol zamietnutý pre jeho vecnú neopodstatnenosť, ale z dôvodu, že Okresný súd v Karvinej ustálil ako miesto obvyklého pobytu dieťaťa Slovenskú republiku a preto návrh posúdil ako predčasný s tým, že vo veci má rozhodnúť príslušný súd maloletého v Slovenskej republike, ktorým je Okresný súd Bratislava I. Nebolo možné sa stotožniť ani s argumentáciou otca, že samotná matka maloletého deklaruje svoj pobyt v N. na tej istej ulici, na ktorej sa nachádza základná škola (B. X.) a preto je viac než logické, že maloletý má ideálne podmienky pre ničím nerušenú povinnú školskú dochádzku práve tam a nie v Č. F., nakoľko opodstatnenosť tejto argumentácie vylučujú jeho samotné vyjadrenia a tiež obsah spisu v danej veci, keď je nesporné, že v súčasnosti sa matka spoločne s maloletým, na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3P/57/2012 zdržiava v Českej republike a nie v N. a maloletý navštevuje R. Š. O., S. G. - C., S. Č. F..

Súd prvého stupňa teda dospel k správne právnemu záveru, že v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko zo žiadnych skutočností, ktoré boli osvedčené a vyšli v konaní najavo nevyplýva potreba dočasne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému otcom navrhovaným spôsobom a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.